

Projekt

UCHWAŁA NR .....
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia ..... 2019 r.

w sprawie zatwierdzenia Diagnozy zapotrzebowania Gminy Miasto Szczecin – Szkoły Podstawowej Nr 51 w Szczecinie na wsparcie z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2014-2020 - Oś Priorytetowa VIII EDUKACJA, Działanie 8.1 Upowszechnienie edukacji przedszkolnej w ramach naboru konkursowego RPZP.08.01.00-IP.02-32-K39/18

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 8 i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506) **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Zatwierdza się Diagnozę zapotrzebowania Gminy Miasto Szczecin – Szkoły Podstawowej Nr 51 w Szczecinie na wsparcie z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2014-2020 - Oś Priorytetowa VIII EDUKACJA do projektu „Przystanek przedszkolak – utworzenie nowej grupy przedszkolnej w SP nr 51 w Szczecinie” w ramach naboru konkursowego RPZP.08.01.00-IP.02-32-K39/18, stanowiącą Załącznik do niniejszej Uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Szczecin.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały Nr .....
Rady Miasta Szczecin
z dnia ..... 2019 r.

DIAGNOZA
potrzeb oddziałów przedszkolnych
w Szkole Podstawowej nr 51
im. prof. Stanisława Helsztyńskiego
w Szczecinie

Autorzy: zespół nauczycieli wychowania przedszkolnego

Data opracowania raportu: 12.11.2018 r.

Spis treści

1. Charakterystyka oddziałów przedszkolnych.....	3
2. Opis procedury diagnozy potrzeb.....	3
3. Wyniki diagnozy potrzeb.....	4
3.1 Aktywność w sferze umysłowej.....	4
3.2 Aktywność w sferze społeczno-emocjonalnej.....	5
3.3 Aktywność w sferze fizycznej.....	5
4. Dzieci o szczególnych potrzebach edukacyjnych.....	6
5. Wady postawy.....	10

1. CHARAKTERYSTYKA ODDZIAŁÓW PRZEDSZKOLNYCH

Oddziały przedszkolne Szkoły Podstawowej nr 51 im. prof. Stanisława Helsztyńskiego przy ul. Mikołajczyka 20, funkcjonują od 01.09.2018 r. Placówka zlokalizowana jest na terenie Rady Osiedla Świerczewo. W pobliżu budowane są dwa osiedla, które zapewne zamieszkane zostaną w większości przez młodych ludzi. W związku z tym zapotrzebowanie na opiekę przedszkolną będzie jeszcze większe.

Obecnie do dziewięciu oddziałów przedszkolnych w Szkole Podstawowej nr 51 im. prof. Stanisława Helsztyńskiego uczęszcza 220 dzieci w wieku od 3 do 6 lat.

Dwoje dzieci na wniosek nauczycieli zostało zdiagnozowanych w PPP nr 4 w Szczecinie. Rodzice dostarczyli opinię stwierdzającą opóźnienie w rozwoju psychomotorycznym, orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego oraz opinię o potrzebie wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka.

Niniejsza diagnoza ma na celu zbadanie potrzeb dzieci. Główne obszary badania to kompetencje kluczowe, które będą potrzebne dzieciom w samorealizacji i rozwoju osobistym, w przyszłym zatrudnieniu, włączeniu społecznym i aktywnym obywatelstwie.

W diagnozie odnieśliśmy się do kompetencji kluczowych, określonych przez Unię Europejską, a niezbędnych w procesie uczenia się przez całe życie, tzn.:

1. Kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
2. Kompetencje w zakresie wielojęzyczności,
3. Kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
4. Kompetencje cyfrowe,
5. Kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
6. Kompetencje obywatelskie,
7. Kompetencje w zakresie przedsiębiorczości,
8. Kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Diagnoza została przeprowadzona w formie obserwacji, wywiadu, kwestionariuszy ankiet oraz analizy potrzeb nauczycieli.

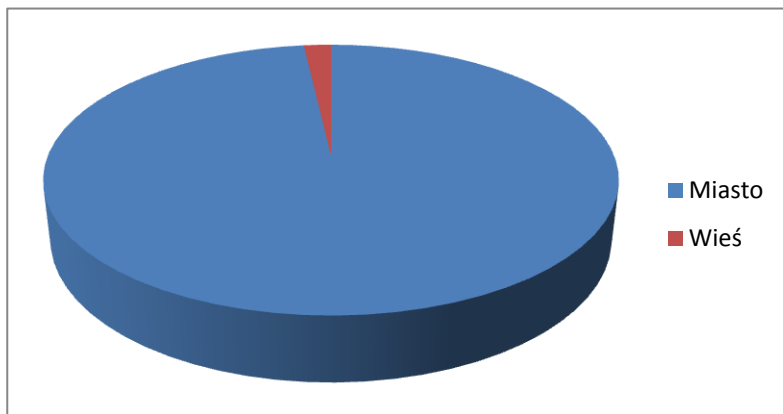
2. OPIS PROCEDURY DIAGNOZY POTRZEB

Badanie miało miejsce w listopadzie 2018r. Przeprowadzono wnikliwą diagnozę potrzeb wśród dyrekcji i nauczycieli (23 osoby), przedszkolaków (220 osób) i ich rodziców (110 osób). Diagnoza potrzeb edukacyjnych, dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych została sporządzona na podstawie badań ankietowych, obserwacji i wywiadów oraz zestawień sprawozdań nauczycieli grup.

3. WYNIKI DIAGNOZY POTRZEB

Większość badanych dzieci mieszka w mieście. Wieś zamieszkuje 4 dzieci.

Wykres 1. Miejsce zamieszkania uczniów

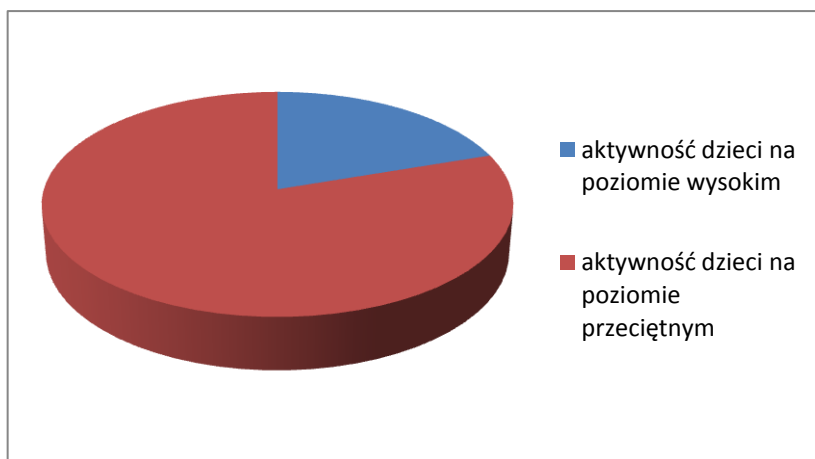
3.1 Aktywność w sferze umysłowej

Przyjęto trzy stopnie:

- Wysoki, charakteryzujący się wartościami procentowymi 81-100%
- Przeciętny, charakteryzujący się wartościami procentowymi 60-80%
- Niskim, charakteryzujący się wartościami procentowymi do 59%

Prawie wszystkie grupy uzyskały aktywność umysłową w zakresie 75-80%, czyli wynik przeciętny. Tylko jedna grupa uzyskała wynik aktywności w sferze umysłowej na poziomie wysokim to znaczy 83%.

Wykres 2. Aktywność w sferze umysłowej

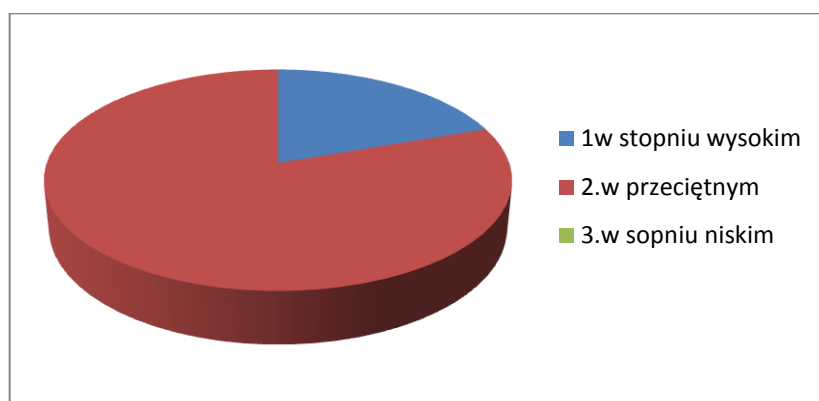
3.2 Aktywność w sferze społeczno-emocjonalnej

Przyjęto trzy stopnie:

- Wysoki, charakteryzujący się wartościami procentowymi 81-100%
- Przeciętny, charakteryzujący się wartościami procentowymi 60-80%
- Niskim, charakteryzujący się wartościami procentowymi do 59%

Prawie wszystkie grupy uzyskały aktywność w sferze społeczno-emocjonalnej w zakresie 63-75%, czyli wynik przeciętny. Tylko jedna grupa uzyskała wynik w tej aktywności na poziomie wysokim to znaczy 94%.

Wykres 3. Aktywność w sferze społeczno-emocjonalnej

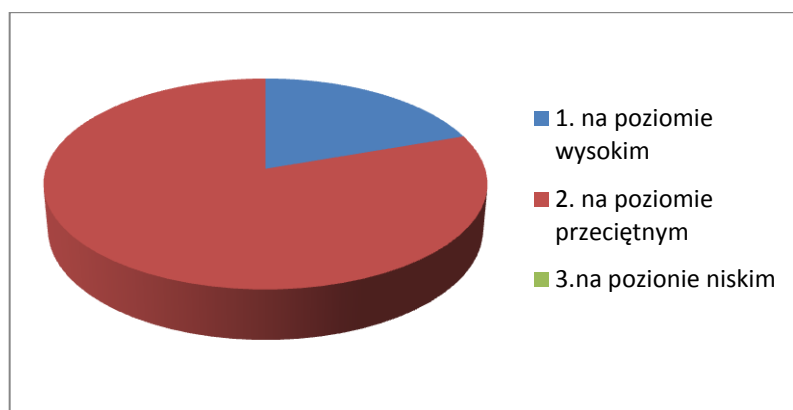
3.3 Aktywność w sferze fizycznej

Przyjęto trzy stopnie:

- Wysoki, charakteryzujący się wartościami procentowymi 81-100%
- Przeciętny, charakteryzujący się wartościami procentowymi 60-80%
- Niskim, charakteryzujący się wartościami procentowymi do 59%

Prawie wszystkie grupy uzyskały aktywność w sferze fizycznej w zakresie 70-79%, czyli wynik przeciętny. Tylko jedna grupa uzyskała wynik na poziomie wysokim to znaczy 97%.

Wykres 4. Aktywność w sferze fizycznej

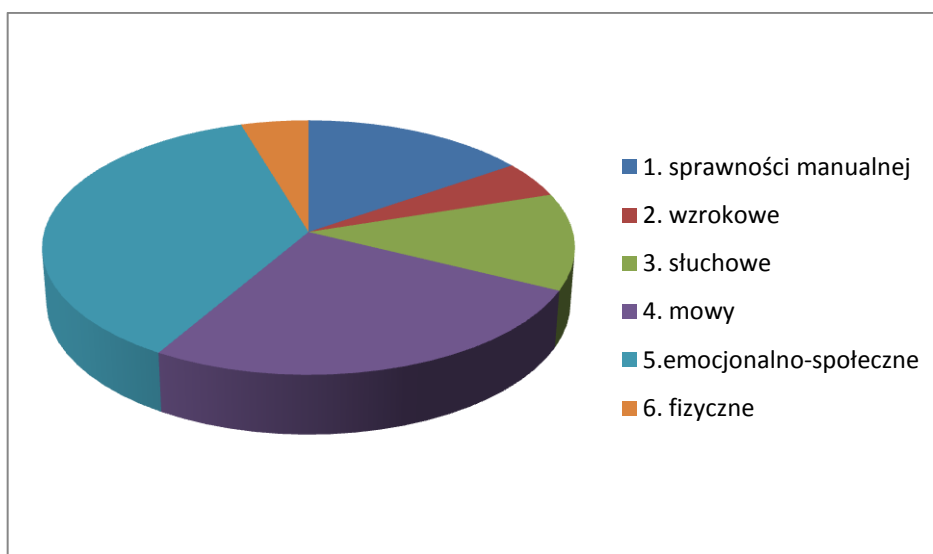

4. DZIECI O SZCZEGÓLNYCH POTRZEBACH EDUKACYJNYCH

Wyznaczono sześć obszarów w zakresie których zaobserwowano zaburzenia:

1. Sprawność manualna – 10 dzieci,
2. Percepcja wzrokowa – 3 dzieci,
3. Percepcja słuchowa – 8 dzieci,
4. Zaburzenia mowy – 17 dzieci,
5. Zaburzenia w sferze emocjonalno-społecznej – 20 dzieci,
6. Zaburzenia w sferze fizycznej – 3 dzieci.

Wykres 5. Zaobserwowane zaburzenia

Odnosząc się do punktu czwartego, stwierdzamy, że u przeważającej części dzieci w wieku przedszkolnym rozwój mowy rozwija się nieprawidłowo. Obserwuje się ubogi zasób słownikowy, brak składniowych, gramatycznych i jasnych form wypowiedzi oraz czystej i wyraźnej wymowy. Dzieci dotknięte są zaburzeniami mowy, opóźnieniem mowy oraz różnorodnymi wadami wymowy. Jeżeli nie wprowadzi się energicznej pomocy profilaktycznej w przedszkolu, do szkół trafią dzieci obciążone znacznie większym odsetkiem wad. Sam opóźniony rozwój mowy jest dogodnym podłożem do powstawania i nasilania się wad wymowy, co zaś generuje niepowodzenia w nauce oraz trudności w czytaniu i pisanu. Dlatego tak ważna jest wczesna wykrywalność odchylenia od normy fonetycznej i opóźnień rozwoju mowy. Praktycznie każde dziecko w przedszkolu wymaga szczególnej i zindywidualizowanej opieki, często nawet pomocy specjalistycznej, a skala zjawiska wciąż rośnie.

Teatr dziecięcy to miejsce, w którym jego uczestnicy nie są poddani skonwencjonalizowanym przepisom i wymaganiom. Uczestnictwo w nim nie jest uwarunkowane przestrzeganiem sztywnych zasad, ale głównym celem zajęć nie jest prezentacja sceniczna. Najważniejszy jest proces tworzenia,

w którym uczestniczą dzieci. Jeżeli teatr dziecięcy ma służyć rozwojowi, to dziecko uczestniczące w tym procesie musi być podmiotem działań. Podmiotowe traktowanie uczestników zajęć zakłada, że bierzemy pod uwagę indywidualne sprawności, talenty i ograniczenia każdej osoby, że są one dla prowadzącego najważniejsze.

Nauczyciel organizuje sytuacje edukacyjne, ale to od dziecka zaangażowania, pomysłu i możliwości zależy ich dalszy przebieg. Zadania, które otrzymuje mają charakter otwarty zarówno w fazie przygotowawczej, kiedy dzieci kształtują swój warsztat, jak i podczas prac nad scenariuszem przedstawienia.

Uczestnictwo w zajęciach teatralnych pozwala na :

- usprawnianie narządów mowy,
- doskonalenie koncentracji uwagi, spostrzegawczości i pamięci,
- rozwój wyobraźni oraz spontanicznej aktywności i ekspresji,
- rozwój wrażliwości,
- doskonalenie koordynacji ruchowej,
- kształcenie pamięci ruchowej, orientacji przestrzennej,
- wzbogacenie doznań słuchowych,
- uwrażliwienie na muzyczne elementy mowy: rytm, melodia, tempo, dynamika i barwa dźwięku,
- kształcenie umiejętności prawidłowego operowania głosem i oddechem,
- wzbogacanie słownictwa i mowy czynnej.

Wniosek: Należy przeszkolić kadrę przedszkola i stworzyć pracownię logopedyczną oraz teatralną.

Dzięki ćwiczeniom z zakresu integracji sensorycznej dziecko uczy się i rozwija poprzez zmysły. Dziecko odbiera je jako dobrą zabawę i chętnie wykonuje zadania. Jednak oprócz zaangażowania terapeuty i dziecka, potrzebny jest także profesjonalny sprzęt. Zabawki sensoryczne w znacznym stopniu przyczyniają się do rozwoju ośrodka układu nerwowego, stymulują zmysły i mogą prowadzić do poprawy w zakresie motoryki małej i dużej czy koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Sala Doświadczania Świata bardzo pomaga nie tylko osobom z niepełnosprawnością umysłową ale również dzieciom z niepełnosprawnością fizyczną, osobom z autyzmem, dzieciom z problemami wychowawczymi, a coraz więcej takich dzieci uczęszcza do naszej placówki. Odpowiednio dobrane nieinwazyjne bodźce skutkują efektem relaksacji i aktywizacji pozytywnej.

W ramach pracy w zakresie zdefiniowanych przez Unię Europejską kompetencji kluczowych, nasze przedszkole w roku 2018/19 podjęło się kształcenia u dzieci m.in. „świadomości i ekspresji kulturalnej”. W jej zakres wchodzi: uznanie ważności i szacunek dla kreatywnego wyrażania myśli, doświadczeń i emocji poprzez różne środki – w tym działalności plastycznej. Twórczość plastyczna jest jedną z ważniejszych form działalności dziecka w wieku przedszkolnym. Dzięki plastyce dziecko nie tylko pobudza i wyraża swoje myśli i emocje ale również zaspakaja potrzebę ekspresji. Jednym

z wielu zadań przedszkola jest stymulowanie rozwoju takich zdolności dzieci, dzięki którym

kształtują one swoją osobowość, zwiększając tym samym szansę powodzenia w szkole i w życiu dorosłym.

Przedszkole ma stworzyć dzieciom warunki, w których znajdą odwagę, aby podjąć wyzwania

i wykorzystać własne możliwości oraz zdolności, uczyć wiary we własne siły jak również starać się usuwać zahamowania, poczucie niepewności. Wydaje się oczywiste, że jednym z lepszych, a być może najlepszym sposobem wspomagającym wszechstronny rozwój dziecka a przy tym harmonijny rozwój osobowości są zajęcia plastyczne. Twórczość dziecięca jest czynnością odruchową, instynktowną

i podświadomą. Małe dziecko przeżywa podczas tworzenia radość, zadowolenie, które pobudzają go do dalszej zabawy zarówno formą jak i barwą a widoczne efekty własnej działalności motywują dzieci do dalszych poszukiwań własnej drogi artystycznej. Wychodząc temu naprzeciw należy zaproponować dziecku różnorodne formy ekspresji, tak by dać mu możliwość odkrywania, eksperymentowania a poprzez to czerpanie radości z obcowania ze sztuką w największym tego słowa znaczeniu ale i ze światem barw, kolorów, faktur, przedmiotów, przyrody nieożywionej i ożywionej.

Zajęcia plastyczne są jedną z ulubionych form działalności dzieci w przedszkolu. Pozwalają rozwijać dzieciom twórcze myślenie, wyobraźnię, rozwijają zdolności manualne oraz kształtują pamięć wzrokową. Pokazywanie dzieciom bogactwa technik plastycznych wpływa na rozwój ich zainteresowań plastycznych, a tym samym rozbudza ich poczucie estetyki i zamiłowania do piękna. Zajęcia i zabawy plastyczne dla dzieci mają wiele zalet, są konieczne ponieważ kształcą w dziecku zdolności manualne, które wykorzysta później do nauki pisanie i wykonywanych innych czynności, do których potrzebne są szczególnie palce. Ponadto dzięki rysowaniu dziecko odkrywa świat. Rysunek jest dla niego źródłem przyjemności estetycznej i radością z własnej twórczości. Dzięki rysowaniu dziecko ma możliwość ekspresji własnych uczuć, czynność ta pozwala przedszkolakowi na zaspokojenie charakterystycznej dla tego wieku potrzeby działania i spożytkowania energii w pożyteczny sposób. Zajęcia plastyczne dla dzieci pozwalają im ponadto na poprawę ich koordynacji wzrokowo-ruchowej. Dzięki różnorodności materiałów plastycznych dziecko może stymulować swoje zdolności twórcze, rozwija fantazję, poprawia myślenie, poszukuje nowych rozwiązań i skojarzeń. Na podstawie przeprowadzonych przez nauczycielki obserwacji stwierdzono potrzebę prowadzenia takich zajęć ze wszystkimi dziećmi.

Wniosek: ze względu na ogromną wartość opisanych działań plastycznych i sensorycznych (będą one realizowane we wszystkich grupach i weźmie w nich udział 100% dzieci naszego przedszkola) **należy stworzyć pracownię SI i plastyczną.**

PROJEKT SALI SKONSTRUOWANEJ WEDŁUG METODY MARII MONTESSORI

Problem: Słaby poziom samodzielności dzieci. Edukacja przedszkolna oparta na nauczaniu w sposób podający bez indywidualizacji wobec umiejętności i zainteresowań danego dziecka.

Jak jest?

- dzieci nie są samodzielne, nie podejmują czynności samoobsługowych i porządkowych,

- w przedszkolu dzieci uczą się za pomocą zajęć takich samych dla wszystkich, bez dostosowania do indywidualnych zainteresowań, braków, predyspozycji,
- dzieci nie mają możliwości wyboru tego, co je ciekawi, jaki obszar wiedzy chcą w danej chwili zgłębiać,
- czas zabawy jest wspólny, praca indywidualna jest nierozwijana.

Jak być powinno?

- dzieci powinny samodzielnie podejmować proste prace porządkowe, samoobsługowe ucząc się i przystosowując do samodzielnego życia,
- zajęcia powinny być dostosowane do zainteresowań dzieci, nastawione na wiedzę o świecie w dużo szerszym kontekście niż proponuje przewodnik metodyczny,
- podczas zabaw swobodnych powinno się umożliwiać dzieciom dostęp do materiałów edukacyjnych,
- oprócz wspólnych zabaw społecznych dzieci powinny kształtować nawyk samodzielnej pracy i nauki niezbędny w prawidłowym uczeniu się.

Dlaczego nie jest tak, jak być powinno?

- przewrażliwienie rodziców, nauczycieli dorosłych wobec dziecka i słaba wiedza na temat tego, co jest faktycznie w stanie wykonać, wyręczanie z oszczędności czasu,
- wygoda nauczycieli w formie realizacji treści programowych wprost z przewodnika, brak wiedzy i często możliwości aby to zmienić,
- brak materiałów typowo edukacyjnych w przedszkolu, brak środków i wiedzy nauczycieli,
- typowy podział dnia w przedszkolu na zabawę swobodną za pomocą zabawek, brak pomysłu na wykorzystanie tego czasu przez nauczycieli.

Co robić?

- edukować rodziców, nauczycieli, nie wyręczać, umożliwiać dzieciom proste czynności typu zamiatanie, wycieranie rozlanego płynu, umożliwiać im samodzielność,
- dostosowywać zajęcia edukacyjne do zainteresowań dzieci, ich poziomu i możliwości za pomocą autorskich planów miesięcznych,
- wykonywać oraz zakupić materiał edukacyjny, który będzie rozwijał dzieci a nie tylko służył zabawie,
- wykorzystywać czas zabawy do proponowania dzieciom samodzielnej pracy, wykorzystywania materiałów edukacyjnych zamiast tylko i wyłącznie zabawek.

Propozycja

Powyższy problem można rozwiązać stosując fragmenty innych sposobów nauczania niż tradycyjny oferowany w przedszkolu. Wykorzystanie elementów zaczerpniętych z metody Marii Montessori umożliwia wszechstronny rozwój, naukę samodzielnej pracy, zdobywanie wielu

kompetencji i wiedzy z różnych zakresów naukowych, możliwość indywidualizacji nauczania, wspierania uczniów słabszych i rozwijania talentów uzdolnionych.

Krótki opis metody nauczania według Marii Montessori

To metoda, która powstała już w zeszłym stuleciu i nadal coraz częściej jest wykorzystywana w edukacji. Nastawiona jest na indywidualizację i wolność dziecka (w ramach wyznaczonych mu granic). Wyzwała kreatywność dziecka, naukę w jego własnym tempie. Maria Montessori, lekarka z wykształcenia odkryła również, że okres przedszkolny to czas, w którym dziecko bez wysiłku chłonie ogrom wiedzy naukowej, gdy tylko umożliwi się mu do niej dostęp.

Wniosek:

- szkolenie dla nauczyciela kończące się egzaminem, które umożliwi pracę tą metodą,
- zakup pomocy montessoriańskich,
- stworzenie specjalnego pomieszczenia przystosowanego do tej metody,
- edukacja rodziców, warsztaty umożliwiające poznanie elementów metody Marii Montessori i sposobów wykorzystania jej w domowym zaciszu.

5. WADY POSTAWY

Obecnie zauważyć można obniżający się poziom sprawności fizycznej wśród dzieci przedszkolnych wynikający z małej aktywności fizycznej. Zwiększający się odsetek dzieci z otyłością i nadwagą może być jedną z przyczyn kształtowania się nieprawidłowej postawy ciała.

Badaną populację stanowiły dzieci uczęszczające do przedszkola w wieku 2,5-4 lat na stałe zamieszkałe w mieście Szczecin. Oceny postawy ciała dokonano metodą oglądową wg tabeli błędów postawy w oparciu o kryteria prof. Wiktora Degi. Występowanie przykurczy mięśniowych oceniano w oparciu o: test Thomasa, badający przykurcz w stawie biodrowym, testu badającego przykurcz mięśni kulszowo-goleniowych oraz testu na przykurcz barków.

Wyniki:

Najwięcej odchyłeń od prawidłowej postawy ciała zdiagnozowano w obrębie stóp, barków, kolan. Stwierdzono, że ograniczenie ruchomości w stawach zwiększa się wraz z wiekiem badanych. Brak odchyłeń od prawidłowej postawy ciała stwierdzono u 18,1%. Największą grupę badanych dzieci z prawidłową postawą ciała stanowili chłopcy w wieku 3 lat oraz dziewczęta w 4 roku życia.

Wnioski:

1. Stwierdzono wysoki odsetek dzieci w wieku przedszkolnym z nieprawidłową postawą ciała ocenianą wg tabeli błędów Degi.
2. Wysokie odsetki dzieci z nieprawidłową postawą ciała powinny mobilizować do podjęcia wczesnej gimnastyki korekcyjnej dzieci w wieku przedszkolnym.

UZASADNIENIE

Warunkiem koniecznym zaplanowanych działań w projektach realizowanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2014-2020 - Oś Priorytetowa VIII EDUKACJA jest przygotowanie i przeprowadzenie przez szkołę diagnozy potrzeb. Zgodnie z wytycznymi w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020, diagnoza podlega zatwierdzeniu przez organ prowadzący, a wnioski z diagnozy powinny zostać zawarte we wniosku o dofinansowanie projektu. Planowany do realizacji projekt, a w szczególności działania w nim podjęte muszą stanowić odpowiedź na zdiagnozowane potrzeby szkoły.